

## HOMILIJA NA 5. POSTNO NEDELJO, LETO A - OBUJENJE LAZARJA UPATI SI ČAKATI NA BOGA

Malo stvari nas tako razdraži, kot je čakanje. Čakanje v čakalnici, v vrsti, v prometnem zamašku. Tehnologija, ki nam vse prinese takoj, nas je naredila še veliko bolj nepotrpežljive, kot so bili ljudje pred stoletji. A čakanje je del življenja, del človekovega razvoja. Nekatere stvari se lahko naučimo samo, če čakamo. Vsak otrok se mora naučiti razliko med NE in NE ŠE. To ni isto. A nezrel otrok te razlike ne pozna. Naša nesposobnost, da bi počakali, povzroča ogromno problemov v našem življenju. Nesposobnost, da bi počakali, je npr. vzrok dolgov. Moramo kupiti takoj, zato se zadolžimo. Hočem, in to sedaj.

Se vam je kdaj mudilo, Bogu pa se ni? Zelo lahko človeka sfrustrira, ko mora čakati v božji čakalnici. Lahko prisilimo druge, da pohitijo, Boga ne moremo. Čakamo na Boga, da odpre vrata, da usliši naše molitve, da nam razjasni nejasnosti, da nas ozdravi, nam odvzame bolečino, ... a ne razumemo, zakaj mora biti zamik. Zakaj Bog ne naredi takoj. Molimo, a se ne zgodi. Zakaj torej Bog naredi zamik?

Najprej, ker če bi takoj dobili vse, kar si zmislimo, bi (p)ostali razvajeno otroče, Bog pa avtomat na žetone - vržeš žeton in takoj dobiš. A Bog ve, da mora včasih delati najprej na nas samih, preden reši naš problem.

Bog naredi vse pravočasno in dobro, a ljudje ne morejo vedno razumeti, kaj dela (prim. Prd 3,11). Seveda. Če bi lahko razumeli vse, kaj Bog dela, bi bili Bog, a nismo Bog, zato ponavadi ne razumemo.

Vprašajmo se, kaj si moramo zapomniti in kaj moramo delati, ko smo v čakalnici življenja. Čakanje je stvar vere in zaupanja. Ne samo akcija za Gospoda, tudi ali predvsem čakanje je stvar naše vere.

### ZAPOMNIMO SI 5 STVARI:

1. **Je naravni zamik med sajenjem in žetvijo.** Vedno je zamik.
2. **Bije se nevidna bitka, ki poteka v duhovnem svetu in mi smo v sredi te bitke.** Kot božjega otroka nas hudič sovraži. Hudič nas v čakalnici skuša z dvomom, potrlostjo, nepotrpežljivostjo, ... Ko molimo in Boga prosimo, se začne nova bitka, kjer nas hudič hoče blokirati, da ne bi sprejeli Božjega odgovora. A moramo vztrajati, ker zamik ni zavrnitev. Bog nas ni zavrnil.
3. **Bog nas pripravlja za svoj blagoslov.** Bog ima nekaj boljšega pripravljenega za nas, kot prosimo in nas hoče na to pripraviti, za to pa je potreben čas in zato zamik. Bog želi pripraviti naš značaj. Težave, ki jih prestajamo, so test, preizkušnja, ki nas pripravlja na nekaj večjega. Zato vztrajajmo. Čakanje je vedno test. Ne smemo se utruditi v čakanju. Bog je takrat z nami.
4. **V čakalnici smo v dobri družbi.** Milijoni svetnikov so sedeli v božji čakalnici. Mnogo ljudi je v enakem položaju prav sedaj, čakajo na uslišanje molitev, uresničitve načrtov, ... Abraham, ki je leta čakal na obljubljenega sina; Jožef, ki je kot suženj leta čakal na uresničitev sanj, da bo vladal; Mojzes, ki je 40 let čakal v divjini, da je izvedel kaj je njegova naloga, ... bolnik, ki je 38 let čakal, da ga je Jezus pozdravil. Predstavljajte si to čakanje. To je naša družba v božji čakalnici.
5. **Bog vedno drži svoje obljube.** Na njega lahko vedno računamo. V čakalnici se ne osredotočamo na to, kaj nimamo in ne moremo delati (nimamo denarja, nimamo zdravja, nimamo sreče, nimamo žene, ...), ampak se moramo osredotočiti na to, kar ima Bog. Kaj On lahko naredi. Skozi Njegove obljube smo lahko prepričani, da lahko prejmemo od Njega vse, kar potrebujemo. Uresničilo se nam bo. Habakuk pravi: *"Gospod mi je odgovoril in rekel: Kajti še je videnje za določeni čas, bliža se svoji izpolnitvi in ne vara. Če odlaša, ga le čakaj, kajti zagotovo pride, ne bo zamudilo."* Bog je vedno pravi čas, nikoli prezgoden in nikoli prepozen. V čakalnici se je dobro spomniti, kaj vse Bog obljublja.

## V ČAKALNICI DELAJMO 4 STVARI:

1. **Zapišimo si lekcije, ki se jih učimo.** Čakanje je obdobje poslušanja in učenja. To pa si treba zapisat. Bog nas mora nekaj naučiti, preden nas usliši. Boga bolj zanima naš značaj, kot pa naše lagodje. A te lekcije bomo pozabil, če si jih ne zapišemo. Pozabili jih bomo in kaj bo Bog moral narediti, da se jih bomo ponovno spomnili? Ponovno nas bo moral peljati skozi vso to čakanje. To pa ne bo zabavno. Nepotrebna bolečina. Zapomnimo si lekcijo, da nam ne bo treba spet iti skozi to. Mojzes je vodil ljudstvo v obljubljeni deželo 40 let. Če bi šli lepo lagodno, bi to razdaljo prehodili v nekaj tednih. Zakaj so hodili v krogih 40 let? Bog jih je preizkušal, testiral jih je in vedno znova so na testu padli in se vrnili v puščavo. Čakanje v puščavi je imelo smisel. Pot v obljubljeni deželo je namreč skozi puščavo in tja se ne da priti drugače kot skozi puščavo. Zapišimo in naučimo se lekcije, da bo trajalo manj časa. Nauki, ki smo se jih naučili v svojih "sušnih obdobjih", so nas največ naučili in peljali v lepše življenje.
2. **Obnašajmo se, kot da nam je Bog že dal, kar čakamo.** V tem je vera. V čakalnici ponavadi najprej kričimo: Zakaj, Bog, zakaj se je to zgodilo?!? Nato se sprašujemo: Kako, Bog, kako boš to naredil? Nato pa jamramo: Kdaj, Bog, kdaj me boš uslišal?!? Namesto tega moramo ravnati, kot da že imamo. To je dejanje vere. Jezus v Markovem evangeliju pravi: *"Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo."* Ste že prejeli: preteklik. Vera je, da verjameš, da je tako, čeprav še ni tako, ker bo gotovo tako. Razlika je pasivno čakati v strahu ali aktivno čakati v pričakovanju nečesa, kar se bo gotovo zgodilo, ker to veruješ.
3. **Posnemajmo navade ljudi, ki imajo močno vero.** Uporabimo čas čakanja, da skozi zglede drugih osebno zorimo. Pavel pravi Filipljanom: *"Kar ste se od mene naučili, prejeli, slišali in videli, to delajte."* Posnemanje. Ko gremo skozi čakanje, se ozrimo naokoli, poiščimo pobožne kristjane in jih posnemajmo v njihovi veri. Najbolje se učimo od dobrih vzorov. Temu rečemo pričevanje in takim ljudem pričevalci. Ko smo v čakalnici, ne dajajmo svojega življenja na "čakanje". Ko čakamo, da se bo nekaj zgodilo, ne dajmo sami sebe v "pavzo". Čakanje ni obdobje neaktivnosti, pasivnosti, lenobe, brezsmiselnosti in apatije, ampak je čas, ko razvijemo navade in spretnosti, ki jih bomo kasneje uporabili. V času, ko smo v puščavi, depresiji, brezvoljnosti, se lahko naučimo ogromno za nadaljevanje svojega življenja. Ostati moramo aktivni. Kaj so tiste navade, ki nas jih učijo pričevalci:
  1. **Ne prenehajmo moliti, iskati, trkati in prejeli bomo.**
  2. **Ne prenehajmo služiti Bogu in bližnjemu. Ne polenimo se, delajmo dobro naprej.**
  3. **Ne prenehajmo živeti v svojih skupnostih. Ne umikajmo se od drugih. Živimo z drugimi.**
  4. **Ne prenehajmo sejati, torej ustvarjati in podeljevati svojih darov z drugimi.**
  5. **Ne prenehajmo verovati, kar smo se naučil, da je res. Ne prenehajmo verovati, zaupati.**
4. **Zaupajmo Bogu in ne paničarimo.** Nekaj resničnih dejstev o Bogu:
  - Bogu se nikoli ne mudi.
  - Bog nikoli ne zamuja.

Božja časovnica je vedno popolna. Kaj se dogaja takrat, ko se zdi, da Bog zamuja? Takrat nas Bog pripravlja na čudež.

**Primer:** Marija in Marta sta imeli brata Lazarja, ki je umiral. Bil je eden najboljših Jezusovih prijateljev. Jezus je bil oddaljen od Betanije okoli 8 km, ko je prejel novico, naj pride takoj, ker Lazar umira, a Jezus si je vzel 3 dni, da je naredil teh 8 km. V 2 urah bi lahko prišel tja, a je prišel k najboljšemu prijatelju, ki je umiral, šele čez 3 dni, tako da je, ko je prišel tja, lahko samo še izvedel, da je Lazar umrl in bil položen v grob. Očitano mu je bilo, da je zamudil in da je Lazar zato umrl. A Jezus ni zamudil, ker je že vedel, kaj bo naredil. Njegov cilj ni bil ozdraviti Lazarja, ampak obuditi ga od mrtvih, narediti čudež, kot ga še ni bilo. Zato ne obupajmo, vztrajajmo v veri, ker nas Bog pripravlja na čudež.

Predn Jezus pokliče Lazarja iz groba, izreče Bogu to molitev: *"Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Vedel sem, da me vslej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal."* Jezus je vedel vnaprej, vse to pa je naredil zaradi ljudi, da jih je pripravil na velika božja dela. Da bi Bogu zaupali. Bog ni prepozen, njegovo načrtovanje časa je popolno.